

FRAGMENT ELEGIAC

Tot rătăcind stingher în pragul casei,
Invoc zadarnic ploaia și furtuna
Puțin s'o mai oprească pela mine.
Și totuși vântul viu vuia prin codri,
Iar tunetu 'ntre nori vuia cumplit,
Când aurora nici nu se trezise.
O, nori și ceruri și pământ și arbori,
Iubita-mi pleacă : milă, dacă milă
Mai poate-afla un biet iubit pe lume.
O, uragan, deșteaptă-te ; încearcă
O, vijelie, să mă 'nneci 'nainte
Ca soarele s'aducă iarăși ziua.
Dar cerul se deschide, vântul tace,
Stau liniștite frunzele și iarba,
Iar soarele mi-orbește ochii plânși.

(Frammento II)